

Fodfolkets stte i Begyndelsen af April; Hensynet til Bevælgeligt og den aarlige Skiftetid taler stærkest for at blive ved Ministerens Forslag. Ulemper herved er, at den større aarlige Efteraarssølvelse, i hvilken vi foreslaa, at Rekruterne skulle deltagte, vil komme til at dele den første Uddannelsesfestid i to Afsnit: 1ste Mai til 1ste September og Oktober Maaned. I det første Afsnit antager man dog, at den Del af Uddannelsen, der nærmest er nødvendig for Deltagelsen i de større Øvelser, vil kunne være tilsendeligt, medens Oktober Maaned da væsentligst kan anvendes til Enkeltmands Uddannelses i Terrainet, som paa den Eid bedst kan benyttes. Med Hensyn til den første Uddannelsesfestid for Fodfolkets foreslaaer man saaledes at vende tilbage til de af Krigsbestyrelsen ifjor foreslaade 5 Maaneder. For Rytteriets Bedkommende foreslaas denne Uddannelsesfestid nedsat med en Maaned; da Mandstabet vil komme til at ligge til fortsat Ejendom, vil der desvagtet formentlig blive tilstrækkelig Eid til Uddannelsen.

I den ny § 12 foreslaa Flertallet som Hovedregel for samtlige Baaben og Afdelinger, at de forsatte Øvelser foretages med de uddannede Rekruter i Forbindelse med næstførste Margangs Mandstab. Derved vil f. Ex. for Fodfolkets Bedkommende Mandstabet blive til Ejendom det første Aar i 6 Maaneder, og derefter kun kunne indkaldes en Gang i Fredstid to Aar efter. Naar Krigsstyrken sammensettes af 4 Margange, vil man herved have opnaaet, at ingen Mand, som indkaldes ved en Krigs Udbryd, vil have savnet Øvelse i to Aar. Man ledes desuden til dette Forslag ved Befolningens sterke Ønske om at fritages for de oftere gjentagne Indkalderier, der i saa høi Grad gribte forstyrrende ind i det private Erhverv. Ved Siden af denne Hovedregel har man ikke optaget nærmere Bestemmelser om Ordningen af disse Øvelser, hvorom Krigsbestyrelsen maal være opfordret til at sille yderligere Forslag, der som den ansatte Hovedregel vedtages.

Flertallet er ikke blind for de Ulemper, der flyde af at lade Rekruterne deltagte i de større Øvelser; men dette vil natra mere tilforsket efter

at man hellere maa lade Øvelserne foregaa ved alle Afdelinger med halv Styrke end at skabe sammenblandede Afdelinger, der ikke som saadanne ville blive anvendte i Krig. Da de større Øvelser væsentligt have Betydning for Befalingsmændene og nærlig de Overordnede blandt disse, maa man fortrinsvis legge Begegen paa, at alle Afdelinger deltagte i Øvelserne, selv om de ikke kunne optrede med fuld Styrke. Forsvrigt har man tenkt sig, at disse Øvelser vilde foregaa i to Afdelinger saaledes, at de første 14 Dage anvendtes til Enkeltmands- og Kompaniøvelser, de sidste 14 Dage til Øvelser i videre Omfang. Hvad disse sidste aangaaer, har man tenkt sig, at de kunde foregaa enten hvort andet Aar med samtlige Afdelinger, eller hvort Aar med en Division ad Gangen paa Kantonnementsfod under Forhold, der saa meget som muligt nærmede sig dem, man i Virkeligheden kan vente i en Krig. Med Hensyn til Opgivelsen af Leirøvelserne skal man henvisse til Betenkningen fra 1873.

Til § 12 har man stillet forskellige Endringsforlag; der gaa ud paa ganske at opgive Garnisonstjenesten for Fodfolkets, og indskrænke den saavidt muligt for de andre Baabens Bedkommende. Den Winterstyrke, som man for de særlige Baaben har bragt i Forslag, er imidlertid ikke — og kan efter Omstændighederne ikke være — bygget paa en indtrængende Undersøgelse af disse Ejendomsgrenes Behov; Tallene ville derfor kunne modificeres efter næitere Forhandling med Krigsbestyrelsen, naar denne i det Helle maatte ville gaa ind paa at indskrænke Winterstjenesten i det Basentlige til det Minimum, der er nødvendigt for Tilsyn med og Varetagelsen af Heste og Materiel m. m.

Naar man saaledes har troet at burde opgive al den Winterstjeneste, der ikke ligefrem udkræves for særlige Ejendomsgrenes Bedkommende, saa maa det erkendes, at man heller ikke konsekvent kan bevare egentlig Garnisonstjenesten for Livgårdens Bedkommende. Medens man derfor har foreslaaet at foreandre de nuværende Gardebatallioner til